

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAren zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Gudarien etorbidea, z/g 20140 Andoain

Zuena da biolentzia!

Axular Barandiaran • ORDIZIA

Badira zenbait aste Aitor Oiartzabal ordiziar gaztea lan istripuz zendu zenetik; egunez egun milaka langile dira goizean lanera doazenak jakin gabe ea bizirik etxeratuko diren.

Lan istripuen gorakadak eta batez ere lanean hildako beharginen kopuruak sekulako asaldadura sortu badu ere, arazoaren azken ondorioa besterik ez dira. Lan istripuak ezin dira euskal langileek nozitzen dituzten lan baldintza kaxkarretatik at ulertu. Alde batetik, behin-behinekotasun eta prekaritate tasa izugarrien fruitu dira eta, bestetik, lanpostu zehatzerako formazioa espezifikoreen gabeziak lagundu besterik ez du egiten. Ahaztu gabe, noski, produkzio sistema kapitalista bortitzenak inposatzen dituen lan erritmo altuek ezinbesteko bihurtzen dituztela lan istripuak. Egoera latz honetaz enpresaritzak euskalduna, frantsesa eta espainiarra lotsa gabe profitatzen ari da, azken urteeetan milaka eta milaka milioiko etekinak lortuz euskal langileen lepotik, eta, batez ere, gazte eta emakumeetatik.

Hezkuntza, prebentzio eta segurtasun neurrietan inbertitzea baino merkeago irteten baitzaie hildako beharginak ordezkatzeari; langileak, batez ere gazte eta emakumeak, pertsona izatetik lan indar merke izatera pasatzen garelarik.

Bitartean klase politiko eta enpresariala urtean hoge hilotz ekartzen dituen biolentzia politikoaz kezkatzen omen da, biolentzia estruktural hau ezkutatzeko bide modura erabiliaz. Argi geratzen da, berriz ere, arazoa ez dela ez biolentzia ezta hildakoak ere, baizik egoera horrek politiko eta ekonomikoki suposatzen duena. Biolentzia politikoak patronalaren interes politiko eta finantzieroen auka erdiz erdi jotzen du, eta patronalak ezinbestekoak ditu egungo lan baldintzak, berekin dakartzaten istripu, gaixotasun, elbarritze eta hilotzekein bere

galdeiozu..

Euskal dantzak garai berrietara egokitzeko ordua dela uste duzu?

Maite Errandonea (Iruñea)

Bai. Euskal dantzak, beste edonongo dantzak bezala, garai berrietara egokitu behar direla uste dut. Nik duela urte batzuk daramat Aukeran Dantza Konpainian eta gure helburuetako bat hori bera da. Horrekin ez dut esan nahi Euskal Herriko dantza taldeak atzean geratzen ari direnik, talde bakoitzak ditu bere funtzioak eta denak dira euskal dantza eta azken finean euskal kulturarentzat aberastasun bat. Dantza tradizionalak diren bezala mantendu behar direla uste dut, baina beraiekin esperimentatu behar dago eskaintza berriak aurkitu ahal izateko.

**AIERT
BEOBIDE**
**Euskal Herriko aurreko
dantzari txapelduna**

Abuztuan ez da Galdeiozu atalik izango.

mozkinak eta maila ekonomiko eta soziala mantzentzeko. Klase politikoak —Euskal Herriaren aldeko politikoek gutxienez— hobe luke eztabaida antzuak alde batera utzi eta arazo latz hau soluzio bidean jartzeko proposamenak egitea eta lan egitea.

Gertakari mingarri hauek ekidin nahi badira, batetik, produkzio sistema kapitalista bera da eraldatu beharrekoa, bide hori euskal esparru sozio-ekonomikoa errespetatzetik igarotzen da, eta, bestetik, hezkuntza eta prebentzioan borondate politikoz eta baliabide ekonomikoz neurriak hartu behar dira. Ahaztu gabe, lan eredu eta erritmo berri eta gizatiaragoak martxan jartzeko beharra.

Errepresioa ez da bidea

Maite Zabala • IDIAZABAL

Badakigu joan den astean hainbat jendek globalizazioaren aurkako manifestaldietan parte hartu zutela. Ondorioz, atxilotu asko izan ziren, baita zaurituak

ere, eta gogorrena Claudio Giulianiren hilketa izan zen, hain zuzen ere. Poliziaren jokabide errepresiboaren ondorioz gertatu zen heriotza hori.

Eta, orain, Italiako Barne ministroak, Claudio Scajolak, «talde biolentoen parte-hartzea» izan dela aldarrikatuz, bere Poliziaren jokabidea justifikatu egin du. Errua norena da, orduan? Nik behintzat argi daukat; Poliziaren jokabide errepresiboa salatzen delako ustean nabil, eta, gainera, uste dut errepresioa ez dela bidea ezertxo ere lortzeko. Errepresioaren bidetik, ezer onik ez!

Alardeari buruz

Iñaki Altube Martinez (*Bidasoaldeko Emakumeak taldearen izenean*)

«Gobernu honentzat gizon eta emakumeen arteko berdintasunerako politika lehentasuna duen helburua da».

«(...) beharrezkoa da behingoz gizon eta emakumeen arteko edozein bazterketa erotik kentzea». «(...) Lehendakaria

naizen aldetik, nire egin ditut eta egiten jarraituko dut, helburu hori egia bihurtzeko konpromiso pertsonala eta zuzena».

«(...) Legealdi honetan Berdintasunerako Euskal Lege bat onartua izan dadin aurkeztuko da, emakumea gure gizarteko alor guztietan, hala nola politika, gizarte, kultura eta lan munduan sar dadin».

«(...) Gobernu honentzat gizon eta emakumeen arteko berdintasunerako politika lehentasuna duen helburua da».

Juan Jose Ibarretxe lehendakariak uztailaren 11n inbestidura hitzaldian esanikoak dira horiek.

Zalantzarik gabe, lurralde honetako inolako gobernuburuk ez du egin gizon eta emakumeen arteko berdintasunen inguruan hain hitzaldi aurrerakoirik.

Benetako konpromisoa izan dadin nahi izatea baino ez zaigu geratzen.

Eta guk guztiok ikus dezagun.

Arazoen konponketa

Roman Garmendia • DONOSTIA

Erresuma batean, karguak behatzez izendatzen badira, erreparatu gabe egokitasunean, orduan erresuma hori gaizki ibiliko da, zeren erroreak errazago kometituko baitira, eta ekonomiaz dihardut, galera ekonomikoez (eta ez metafora poetikoez), zeren kultura klasikoan merkatuetan lehia oso estua baitago. Beti daude nabarmentzen direnak. Eta aristokratik dira espezie bat nondik eboluzionatzen den une oro determinatzen dutenak. Shakespearek ezinago hobeki adierazten du hori bere pertsonaia batengan hitz hauek ipintzen dituenen: «zuek, bikaino, erabakitzen duzue modez eta ohiturez. Horregatik, Espainia atzeratua geratu da, eta Ingalaterra nazio aurreratua da, eta ez dezagun ezer esan Euskal Herriaz, inadaptatuagorik ia ez dago mundu honetan. Nazioartean ere ez dago halako izenik. Baina ez naiz hasiko hemen Quevedoren moduan: *mis muros de la patria mia*...

montxo

